

**Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 12 mei 2011 —
Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland**

(Zaak C-453/09) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Belasting over toegevoegde waarde — Richtlijn 2006/112/EG — Toepassing van verlaagd tarief — Levende dieren die gewoonlijk bestemd zijn voor gebruik bij bereiding van levensmiddelen voor menselijke of dierlijke consumptie — Levering, import en verwerving van bepaalde levende dieren, met name paarden)

(2011/C 204/16)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Triantafyllou en B.-R. Killmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: J. Möller en C. Blaschke, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en B. Beaupère-Manokha, gemachtigden) en Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: C. M. Wissels en M. Noort, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 96 en 98, gelezen in samenhang met bijlage III, van richtlijn 2006/112 EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Verlaagde tarieven — Levering, import en verwerving van bepaalde levende dieren (met name paarden) die niet bestemd zijn voor de bereiding of de productie van levensmiddelen voor menselijke of dierlijke consumptie

Dictum

- 1) Door een verlaagd tarief van belasting over de toegevoegde waarde toe te passen op de levering, invoer en intracommunautaire verwerving van paarden is de Bondsrepubliek Duitsland de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 96 en 98 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, gelezen in samenhang met bijlage III bij deze richtlijn.
- 2) De Bondsrepubliek Duitsland wordt verwezen in de kosten.
- 3) De Franse Republiek en het Koninkrijk der Nederlanden dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 24 van 30.1.2010.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 mei 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Marknadsdomstol — Zweden) — Konsumentombudsmannen/Ving Sverige AB

(Zaak C-122/10) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2005/29/EG — Artikelen 2, sub i, en 7, lid 4 — In dagblad bekendgemaakte commerciële communicatie — Begrip uitnodiging tot aankoop — Vanafprijs — Informatie die in uitnodiging tot aankoop moet zijn vermeld)

(2011/C 204/17)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Marknadsdomstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Konsumentombudsmannen

Verwerende partij: Ving Sverige AB

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Marknadsdomstolen — Uitlegging van de artikelen 2, sub i, en 7, lid 4, sub a, van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 149, blz. 22) — In dagblad gepubliceerde advertentie betreffende een speciale aanbieding aan consumenten van pakketreizen met een bepaalde bestemming voor een vaste periode met opgave van vanafprijs — Begrip uitnodiging tot aankoop — Vereisten inzake te verstrekken informatie bij het op de markt brengen van product

Dictum

- 1) De uitdrukking „de consument aldus in staat stelt een aankoop te doen” in artikel 2, sub i, van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („richtlijn oneerlijke handelspraktijken”), moet aldus worden uitgelegd dat er sprake is van een uitnodiging tot aankoop wanneer de informatie inzake een geadverteerd product en de prijs ervan voor de consument volstaat om een besluit over een aankoop te nemen, zonder dat de commerciële boodschap een daadwerkelijke mogelijkheid tot aankoop van het product hoeft te bieden of zonder dat toegang tot een dergelijke mogelijkheid hoeft te bestaan.

- 2) Artikel 2, sub i, van richtlijn 2005/29 moet aldus worden uitgelegd dat aan de voorwaarde van aanduiding van de prijs van het product kan zijn voldaan indien de commerciële boodschap een vanafprij vermeldt, dat wil zeggen de laagste prijs waartegen het geadverteerde product of de geadverteerde categorie producten kan worden gekocht, terwijl dit product of deze categorie ook wordt aangeboden in andere uitvoeringen of met een andere inhoud, tegen prijzen die niet worden vermeld. Het staat aan de verwijzende rechter om, naargelang van de aard en de kenmerken van het product en de voor de commerciële communicatie gebruikte drager, na te gaan of de consument op basis van deze vanafprij een besluit over een aankoop kan nemen.
- 3) Artikel 2, sub i, van richtlijn 2005/29 moet aldus worden uitgelegd dat aan de voorwaarde inzake vermelding van de productkenmerken kan zijn voldaan wanneer in woord of beeld naar het product wordt verwezen, ook wanneer met één enkele aanduiding in woord of beeld naar een product met verschillende uitvoeringen wordt verwezen. Het staat aan de verwijzende rechter om in elk concreet geval, rekening houdend met de aard en de kenmerken van het product en de gebruikte communicatiedrager, vast te stellen of de consument over voldoende informatie beschikt om het product te identificeren en te onderscheiden, teneinde een besluit over een aankoop te nemen.
- 4) Artikel 7, lid 4, sub a, van richtlijn 2005/29 moet aldus worden uitgelegd dat een handelaar ermee kan volstaan slechts een aantal van de voornaamste kenmerken van het product te vermelden en voor het overige te verwijzen naar zijn website, mits deze essentiële informatie bevat over de voornaamste kenmerken van het product, de prijs en andere voorwaarden, in overeenstemming met de vereisten van artikel 7 van deze richtlijn. Het staat aan de verwijzende rechter om in elk concreet geval, rekening houdend met de context van de uitnodiging tot aankoop, het gebruikte medium en de aard en kenmerken van het product, te beoordelen of de vermelding van slechts een aantal van de voornaamste kenmerken van het product de consument in staat stelt een geïnformeerd besluit over een aankoop te nemen.
- 5) Artikel 7, lid 4, sub c, van richtlijn 2005/29 moet aldus worden uitgelegd dat de vermelding van alleen een vanafprij in een uitnodiging tot aankoop op zichzelf niet als een misleidende ommissie kan worden beschouwd. Het staat aan de verwijzende rechter om vast te stellen of de vermelding van een vanafprij volstaat om aan de vereisten ten aanzien van de prijs, zoals in deze bepaling neergelegd, te voldoen. De verwijzende rechter moet met name nagaan of de weglating van de berekeningswijze van de definitieve prijs de consument belet om een geïnformeerd besluit over een aankoop te nemen, zodat hij ertoe wordt gebracht een besluit over een aankoop te nemen dat hij anders niet zou hebben genomen. Ook moet de verwijzende rechter rekening houden met de beperkingen van de gebruikte communicatiedrager, de aard en de kenmerken van het product en de andere maatregelen die de handelaar daadwerkelijk heeft genomen om de informatie ter beschikking van de consument te stellen.

**Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 19 mei 2011
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
het Bayerische Verwaltungsgerichtshof — Duitsland) —
Mathilde Grasser/Freistaat Bayern**

(Zaak C-184/10) ⁽¹⁾

(Richtlijn 91/439/EEG — Onderlinge erkenning van rijbewijzen — Rijbewijs dat door lidstaat zonder inachtneming van verblijfsvoorwaarde is afgegeven — Weigering van erkenning door gastlidstaat uitsluitend omdat verblijfsvoorwaarde niet in acht is genomen)

(2011/C 204/18)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mathilde Grasser

Verwerende partij): Freistaat Bayern

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Uitlegging van de artikelen 1, lid 2, en 8, leden 2 en 4, van richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs (PB L 237, blz. 1) — Afgifte door een lidstaat van een rijbewijs aan een staatsburger van een andere lidstaat die op het ogenblik van de afgifte van het rijbewijs zijn gewone verblijfplaats op het grondgebied van de andere lidstaat heeft en aan wie nooit een maatregel van intrekking van het nationale rijbewijs is opgelegd — Mogelijkheid voor de lidstaten om uitsluitend omdat niet aan de verblijfsvoorwaarde is voldaan, de erkenning te weigeren van een rijbewijs dat door een andere lidstaat is afgegeven

Dictum

De artikelen 1, lid 2, 7, lid 1, sub b, en 8, leden 2 en 4, van richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs, zoals gewijzigd bij richtlijn 2008/65/EG van de Commissie van 27 juni 2008, moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet eraan in de weg staan dat een gastlidstaat weigert het door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs op zijn grondgebied te erkennen wanneer op grond van de vermeldingen op dit rijbewijs vaststaat dat de in artikel 7, lid 1, sub b, van deze richtlijn gestelde voorwaarde inzake de gewone verblijfplaats niet in acht is genomen. Dat de gastlidstaat tegen de houder van dit rijbewijs geen enkele maatregel als bedoeld in artikel 8, lid 2, van deze richtlijn heeft getroffen, is dienaangaande niet ter zake dienend.

⁽¹⁾ PB C 113 van 1.5.2010.

⁽¹⁾ PB C 179 van 3.7.2010.